

ening, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Fiskeres Producentorganisation, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, DSB, Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finans & Leasing, Finansrådet, Fiskeribanken, Fiskeriets Servicefag, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, Foreningen Dansk Skaldyrsopdræt, Foreningen af Fiskeauktionsmestre i Danmark, Foreningen af Pantefogeder i Danmark, Foreningen Registrerede Revisorer FRR, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Formanden for Forbrugerklagenævnet, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Friluftsrådet, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Fødevarøkonomisk Institut, Hjerteforeningen, HTS-A, HTSI, Håndværksrådet, IT-brancheforeningen, Kommunernes Landsforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsforbundet for Fisksortering og Samlecentraler i Danmark, Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Liberale Erhvervs Råd, Lønmodtagernes Garantifond, Patientforeningen i Danmark, Patientforsikringen, Patientforum, Patientskadeankenævnet, Realkreditrådet, Rektorkollegiet, Sammenslutningen af Danske Ørredeskportører, De Samvirkende Invalideorganisationer, Sektorforskningens Direktørkollegium, Skagen Fiskernes Producentorganisation, Skatterevisorforeningen, Verdensnaturfonden WWF, Københavns Universitet, Roskilde Universitetscenter, Syddansk Universitet, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger lovens område.

Anvendelsesområdet foreslås på samme måde som efter gældende ret afgrænset i overensstemmelse med det almindelige fordringsbegreb. Dette foreslås formuleret således, at loven finder anvendelse på »fordringer på penge eller andre ydelser«, jf. den foreslåede bestemmelses *1. led*.

Det er uden betydning, om fordringen hviler på aftale eller på andet grundlag, om den tilkommer eller påhviler en privat fysisk eller juridisk person eller en offentlig myndighed, og om den angår pengebetaling, andre generisk bestemte ydelser eller tjenesteydelser.

Også fordringer, der udspringer af ikkeformueretlige retsforhold, f.eks. skattekrav og familieretlige underholdskrav, er omfattet.

Krav på *undladelser* er ikke omfattet af loven. Hvis overtrædelse af en undladesesforpligtelse udløser et erstatningskrav eller en konventionalbod, vil kravet herpå være undergivet forældelse efter de almindelige regler.

En *pengeseddel* kan ikke betragtes som en fordring og er derfor ikke omfattet af loven.

En *købers krav på en individuelt bestemt genstand* vil være omfattet af loven, selv om køberen er beskyttet over for sælgerens kreditorer. *Vindikationskrav* forældes derimod som udgangspunkt ikke.

Hvad angår *panterettigheder og andre sikkerhedsrettigheder* følger det af lovforslagets § 25, at den underliggende fordrings forældelse som udgangspunkt medfører bortfald af den adgang til fyldestgørelse, som rettigheden indebærer (accessorisk forældelse). Der gøres efter § 25, stk. 2, undtagelse herfra for så vidt angår 1) pant for hovedstolen ifølge tinglyst pantebrev i fast ejendom for en bestemt angiven sum, 2) håndpant, bortset fra håndpant i ejerpantebrev, og 3) underpant i fast ejendom, som panthaveren inden fordringens forældelse har overtaget til brug.

Bortset fra, hvad der følger af særlige regler i anden lovgivning, jf. navnlig retsplejelovens § 526, stk. 4, kan der næppe blive tale om *selvstændig forældelse* af en panterettighed mv. uafhængigt af den underliggende fordrings forældelse. I de af § 25, stk. 2, omfattede tilfælde indtræder der som nævnt heller ikke accessorisk forældelse.

En *selskabsdeltagers krav på andel i selskabets kapital* er udtryk for en ejendomsret, som ikke omfattes af det almindelige fordringsbegreb og dermed ikke forældes, så længe medlemsforholdet består.

I § 1, 2. led, er medtaget en udtrykkelig bestemmelse om, at forældelsesloven kun gælder i det omfang, andet ikke følger af specielle forældelsesregler i anden lov. Den generelle forældelseslov viger således for specialregler i anden lovgivning. Eksempler på sådanne regler er forsikringsaftalelovens § 29, produktansvarslovens § 14, lov om erstatning for lægemiddelskader § 22, checklovens § 52, vekselovens § 70 og CMR-lovens § 41.

I lovforslagets § 28 opstilles en formodning om, at de specielle forældelsesregler i anden lovgivning suppleres af de almindelige forældelsesregler. Dette indebærer, at det i mangel af holdepunkter for det modsatte er forældelseslovens regler, der gælder.